

[Bollerup, Madsen.]

Millioner Kubikmeter Sand ind fra Havet, som lægger sig i Nissum Bredning, men da det ingen Værdi har for Fjorden, hvorimod det forvolder stor Skade paa Havkysterne, hvorfra Sandet bortsuges, er det kun en daarlig Trøst. Jeg har ønsket at pege paa disse Skader inde i Fjorden, fordi det er min Opfattelse, at medens Lovgivningsmagten altid med prisværdig Forstaaelse har set paa Forholdene ved Thyborøn, har den aldrig rigtig villet tage Konsekvenserne af de Følger, det fik at give Havet frit Spil inde i Fjorden. Alle de Kommissioner, der har været nedsat gennem Aarene, har stirret ud over Havet og altid vendt Ryggen til Limfjorden. Men uden Hensyn til, hvorledes Forholdene ordnes ved Thyborøn, vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister, om ikke en mere effektiv Lovgivning om Kystbeskyttelse er paakrævet.

Jeg omtalte i Fjor et Tilfælde fra Klithusene Øst for Nibe, hvor der efterhaanden er ædt store Arealer bort, og nu stod 4 Huse for Fald. Hver Gang der er Stormflod, er de helt omskyllet af Vand. Efter en Udregning af Vandbygningsvæsenet kunde Kysten her sikres for 2 500 Kr., hvoraf de interesserede Beboere og Kommunen skulde betale en Trediedel, Aalborg Amt en Trediedel og Staten den sidste Trediedel. Beboerne og Sogneraadet gav Tilsagn om deres Part, men i Aalborg Amtsraad blev Sagen stemt ned med alle Stemmer mod Socialdemokraternes; saa blev der ikke mere ud af den Sag, og Kystnedbrydningen fortsættes. Men det kan dog vist ikke være formaalstjenligt, at det saaledes overlades til en fuldkommen tilfældig Afgørelse, hvorvidt Danmarks Kyster skal værnes mod Stormfloder, eller man man bare skal lade dem bryde ned. Jeg spørger i den Anledning saavel den højtærede Minister for offentlige Arbejder som den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, om det ikke er hensigtsmæssigt, at der nedsattes en mindre Statskommission, som kunde tage Initiativet til et fælles Arbejde med Stedets Lodsejere, Sogneraad og andre Myndigheder om baade Kystsikring og Dæmningsarbejder. Kunde en saadan Kommission saa ogsaa faa Forbindelse med den højtærede Socialministers Lov om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, var Stillingen sikkert helt rigtig, for ingen Steder i vort Land findes der saadanne Landvindingsmuligheder som her, og der er ingen Steder, der i sig selv indeholder saa rige Muligheder for at give fuld Løn baade for

Arbejde og Udlæg. Der er muligvis ogsaa den Udvej, at Staten her som ved Vildmosen kunde erhverve disse Arealer til Opdyrking, maaske nok til Slut det eneste rationelle, men jeg mener dog, at man først burde forsøge enhver Mulighed for en frivillig Ordning.

Jeg vil gerne resumere mine Udtalelser angaaende Thyborøn saaledes:

Jeg taler ikke for en absolut Lukning af Thyborøn eller for at berøve de vestlige Fjordbyer deres Muligheder som Havnebyer, disse Muligheder vil de altid bevare alene derved, at Sejladsen vil være fri fra Øst og største Delen af deres søværts Trafik alligevel kommer fra Kattégat og Østersøen. For at holde Sejladsen fri herfor betaler Staten aarligt omkring ¼ Mill. Kr. til Sandpumpning paa Løgstørgrundene. Jeg taler altsaa ikke for at skade nogen, hvilket man undertiden vil tillægge Repræsentanterne fra de østlige Fjordegne, naar de kommer ud i de vestlige, men taler for, at der maa blive truffet en saadan Ordning, saa de indre Fjordegne ogsaa faar fornøden Beskyttelse, saaledes at ikke de Fordele, der opnaas ved et helt aabent Thyborøn, skal betaales med Tab af flere Gange saa stor Værdi inde i Landet. Om det saa skal ske ved et Sluseanlæg, hvorved Sejladsen kan bevares gennem det nuværende Løb, eller dette skal lukkes og et helt nyt aabnes, saaledes som jeg ogsaa har hørt Tale om, for Eksempel ved Hanstholm, hvorfra der ved en Kanal skal laves en Forbindelse til Limfjorden, det maa blive Kommissionens og Sagkundskabens Opgave at stille Forslag om.

Men nu har man gennem hundrede Aar erfaret, hvilke Skader det helt aabne Indløb forvolder inde i Landet, og vedtager man desuagtet uden Hensyn hertil at fortsætte med dette Forhold, saa maa man ogsaa gøre sig klart, at der senere vil komme store Erstatningskrav for de Værdier, som herved lægges øde, og jeg kan ikke se anderledes paa det, end at saadanne Erstatningskrav kan fremsættes med god Begrundelse.

Til Slut vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Socialminister. Jeg talte i Fjor om en tiltrængt Udvidelse af Vodskov Aandssvageanstalt, og jeg har med Glæde konstateret, at der siden er foretaget Undersøgelser med en saadan Udvidelse for Øje. Da Udvidelsen stadig er stærkt paakrævet, vil jeg gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om der ikke var Mulighed for, at denne Udvidelse kunde komme i den nærmeste Fremtid.